

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A6-0272/2005

21.9.2005

BETÄNKANDE

om den urbana dimensionen och utvidgningen
(2004/2258(INI))

Utskottet för regional utveckling

Föredragande: Jean Marie Beaupuy

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	8
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN.....	13

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om den urbana dimensionen och utvidgningen (2004/2258(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till fördrag om upprättande av en konstitution för Europa, särskilt artiklarna I 3, I 14, II 96, III 220, III 365.3 och artikel 8 i protokollet om tillämpning av subsidiaritets och proportionalitetsprinciperna,
- med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, såsom ändrat genom Europeiska enhetsakten, Maastrichtfördraget, Amsterdamfördraget och Nicefördraget, särskilt artiklarna 158 och 159,
- med beaktande av sin resolution av den 22 april 2004 om kommissionens meddelande om den tredje lägesrapporten om den ekonomiska och sociala sammanhållningen¹,
- med beaktande av förslaget till rådets förordning om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden (KOM(2004)0492 – 2004/0163(AVC)),
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska regionala utvecklingsfonden (KOM(2004)0495 – C6-0089/2004 – 2004/0167(COD)),
- med beaktande av förslaget till rådets förordning om inrättandet av Sammanhållningsfonden (KOM(2004)0494 – 2004/0166(AVC)),
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska socialfonden (KOM(2004)0493 – C6-0090/2004 – 2004/0165(COD)),
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Urban utveckling: riktlinjer för en europeisk debatt” (KOM(1997)0197),
- med beaktande av programmet för regional utvecklingsplanering i europeiskt perspektiv (ESDP), antaget i Potsdam 1999 vid ministrarnas informella möte i rådet (fysisk planering),
- med beaktande av studien från oktober 2004 ”National Urban policies in the European Union” som beställdes av det nederländska ordförandeskapet,
- med beaktande av slutsatserna från rådets informella möte (fysisk planering) den 29 november 2004 i Rotterdam,

¹ Antagna texter från sammanträdet, 22.4.2004, P5_TA(2004)0368.

- med beaktande av slutsatserna från rådets informella möte (regionalpolitik och territoriell sammanhållning) den 20–21 maj 2005 och dess plan på att senast 2007 utarbeta ett dokument om situationen i regionerna och Europeiska unionens framtidsperspektiv,
- med beaktande av den stadga för Europas tätorter (European Urban Charter) som Europarådet antog den 18 mars 1992 och den nya Atenstadgan (New Athens Charter) som det europeiska rådet för stadsplanerare (CTP) antog i Lissabon den 20 november 2003,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0272/2005), och av följande skäl:
 - A. I städer och tätbebyggda områden bor 78 procent av EU:s befolkning, och de utgör
 - en miljö där de mest komplexa och vanligast förekommande svårigheterna koncentreras (social utslagning, områdesmässig och etnisk segregation, bostadsbrist, otrygghet, droger, föreningar, f.d. industriområden som är förorenade, olaglig handel, arbetslöshet, brist på konkurrens, fattigdom, demografiska förändringar osv.),
 - en miljö där framtiden byggs upp: universitet, forskningscentrum osv.
 - B. Städer och tätbebyggda områden, däribland de små och medelstora städerna, är viktiga aktörer för regional och lokal utveckling och för att de reviderade målen från Lissabon och Göteborg skall kunna förverkligas.
 - C. De 25 medlemsstaternas stadspolitik skiljer sig åt väsentligt, framför allt efter utvidgningen till tio nya medlemsstater som i många fall saknar en tydlig och övergripande stadspolitik på nationell eller regional nivå.
 - D. Stadspolitiken tillhör inte EU:s direkta befogenheter, men EU är behörigt inom politikområden som direkt påverkar en hållbar urban utveckling, bland annat regionalpolitik, sammanhållningspolitik, transport, miljö, sysselsättning och sociala frågor, forskning, inre marknaden och konkurrens.
 - E. Städer och tätbebyggda områden är en del av en region, och de bör därför utvecklas hållbart i samklang med omgivande ytter- och landsbygdsområden.
 - F. Problemen i städerna och i tätbebyggda områden berör politiska beslutsfattare, det civila samhället, ekonomiska och sociala aktörer och regionala intressegrupper, däribland sammanslutningar av städer och kommuner.
 - G. Resurserna bör inte längre spridas ut på olika ändamål på ett inte hållbart sätt utan fördelas enligt en tydlig och övergripande vision som omfattar samtliga problem.
 - H. Begreppet hållbar urban utveckling syftar på städernas och de tätbebyggda områdenas bidrag till tillväxt, innovationer samt ekonomisk, social och regional sammanhållning, vilket innefattar förnyelse av städerna, till exempel upprustning av transportinfrastrukturen och bostäderna i städerna, särskilt av bostadsområden med byggnader bestående av monteringsfärdiga betongelement.

1. Europaparlamentet är övertygat om att städerna, särskilt de små och medelstora, samt tätbebyggda områden har en central funktion att fylla för att de reviderade målen från Lissabon och Göteborg skall kunna uppnås.
2. Europaparlamentet kräver ett erkännande av stadspolitiken i allmänhet och ber parlamentets talmanskonferens att föreslå en ändring av bilaga VI till Europaparlamentets arbetsordning om befogenheterna för utskottet för regional utveckling, så att den urbana dimensionen uttryckligen blir ett av utskottets mål och befogenheter, vid sidan av regional och sammanhållningspolitiken, med hänsyn tagen till arbetet i andra berörda utskott (transport, miljö, forskning, sysselsättning och sociala frågor, inre marknaden, kultur osv.) och i enlighet med ett övergripande synsätt.
3. Europaparlamentet ber kommissionen att tillämpa den urbana dimensionen på ett övergripande sätt och att samordna de avdelningar vid Europeiska kommissionen som direkt eller indirekt arbetar med stadsfrågor, som generaldirektoraten för regionalpolitik, näringsliv, konkurrens, energi och transport, sysselsättning, socialpolitik och lika möjligheter samt miljö, utbildning och kultur, genom att tillämpa en metod som syftar till att fastställa de specifika problemen i stadsmiljön för varje åtgärdsområde och samtidigt understryka de positiva effekterna av dessa åtgärder på det lokala planet. Parlamentet föreslår därför att det skall inrättas en avdelningsövergripande arbetsgrupp med Europaparlamentets intergrupp Urban-bostäder som förebild.
4. Europaparlamentet uppmanar rådet att anordna ett årligt möte för medlemsstaternas ministrar med ansvar för stadspolitik.
5. Europaparlamentet ber kommissionen och medlemsstaterna att vid sidan av den sociala och den civila dialogen avisera ”en regional dialog”, vilken skulle ge olika regionala och lokala myndigheter och deras sammanslutningar möjlighet att delta i förhandlingar och beslut om politiska åtgärder och insatser för städer, framför allt inom ramen för sammanhållningspolitiken och förvaltningen av strukturfonderna. Parlamentet begär samtidigt att det före varje vårtoppmöte anordnas ett högnivåmöte för aktörerna i den regionala dialogen, men även höga politiska företrädare från rådets ordförandeskap, Europeiska kommissionen, Europaparlamentet och Regionkommittén (som företrädare för städer och tätbebyggda områden).
6. Europaparlamentet ber kommissionen att utveckla och föreslå modeller och verktyg för hållbar urban utveckling som skall vara tillgängliga för alla städer och tätbebyggda områden:
 - i. Parlamentet efterlyser en utveckling som tar hänsyn till den komplexa livssituationen i tätortsområden samt regelbunden uppdatering och spridning av uppgifter som möjliggör en bättre utvärdering av situationen i städerna och i tätbebyggda områden samt ett betydande stöd till Urban Audit-programmet.
 - ii. Parlamentet betonar vikten av att främja samarbetet mellan städer och tätbebyggda områden genom utbyggnad av virtuella och fysiska partnernätverk för utbyte av bästa metoder och erfarenheter, men även genom gemensamma projekt som stärker den gränsöverskridande, interregionala och transnationella dimensionen.
 - iii. Parlamentet efterlyser en effektiv och ändamålsenlig kommunikation, som kan uppnås med främjande insatser, till exempel symposier.

- iiii. Parlamentet efterlyser stöd för befintliga nätverk som städerna har upprättat, t.ex. det europeiska nätverket för kunskap om städerna (European Urban Knowledge Network) och Eurocities, samt för att fortsätta gemenskapsinitiativ som Urbact.
7. Europaparlamentet påminner om att utvecklingsprioriteringarna för stadspolitiken efter utvidgningen fortfarande måste stärkas med utgångspunkt från nivån i de nya medlemsstaterna och regionerna, till exempel för bostäder och förnyelse av tätortsområden, infrastrukturer, transport, turism, miljö, avfallshantering, vattenförsörjning, kultur, fortbildning, utbildning, social omsorg samt hälso- och sjukvård.
 8. Europaparlamentet uppmanar därför medlemsstaternas regeringar att fördjupa och formalisera dialogen med städerna och deras sammanslutningar och se till att stadspolitiken utarbetas strategiskt och i samråd med dessa.
 9. Europaparlamentet framhåller vikten av att utveckla en integrerad rumslig och tematisk stadspolitik med en human dimension, och ett referensdokument med riktlinjer för europeiska stadsmodeller, såsom anges i den stadga för Europas tätorter (European Urban Charter) som upprättats av Europarådets kongress för lokala och regionala myndigheter (CLRAE).
 10. Europaparlamentet efterlyser åtgärder i syfte att i ökad utsträckning involvera allmänheten i de planer som utarbetas för förnyelse och utveckling av tätortsområden, eftersom en rad problem bottnar i bristande dialog mellan allmänheten och de politiska företrädarna.
 11. Europaparlamentet medger att det krävs ett starkt partnerskap, dels mellan tätortsområden och landsbygdsområden med hänsyn till ytterområden i tillväxt, dels mellan städer och landsbygd, i syfte att åstadkomma regional sammanhållning och en balanserad regional utveckling.
 12. Europaparlamentet betonar att större uppmärksamhet bör fästas vid den urbana planeringen inom mål 2 när det gäller ekonomiska och territoriella villkor. Parlamentet anser att en ansevärd del av denna planering handlar om en korrekt utveckling av tätortsområden som har problem med sin ekonomiska tillväxt, sociala sammanhållning och med miljöföroreningar.
 13. Europaparlamentet värnar om tanken att strukturfonderna och Sammanhållningsfonden skall bidra till finansieringen av en hållbar urban utveckling och gläder sig åt att den urbana dimensionen integreras med strukturfonderna och Sammanhållningsfonden. Parlamentet ber dock kommissionen att se till att åtgärderna för städerna och de tätbebyggda områdena blir starkare jämfört med dem som föreskrivs i den nu gällande förordningen, genom att den urbana dimensionen identifieras tydligt i rapporten för strategisk uppföljning (artiklarna 27 och 28 i förslaget till rådets förordning om Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden (KOM(2004)0492)) och genom att det inrättas en övervakning. Parlamentet uppmanar kommissionen att ägna särskild uppmärksamhet åt städernas roll när rapporterna upprättas om sammanhållningspolitikens effekter på förverkligandet av Lissabonagens reviderade mål.

14. Europaparlamentet anser att man i stadsplaneringen skall ta hänsyn till de europeiska städernas särpräglade demografiska och livskvalitetsrelaterade förhållanden genom att införa ett brett spektrum av politiska åtgärder och möjligheter i vilka medborgarna, framför allt ungdomar och kvinnor, skall få medverka i syfte att skapa människovänliga städer när det gäller transport, ekonomisk verksamhet, miljö, planeringsarbete, socialpolitik, folkhälsa, migrationspolitik, social integration, bostadspolitik, bättre barn- och äldreomsorg, bättre säkerhet osv. samt uppmuntra till solidaritet mellan generationerna. Parlamentet anser att det vid utarbetandet av denna strategi systematiskt måste tas hänsyn till jämställdheten mellan könen.
15. Europaparlamentet uppmanar de lokala myndigheterna i stadsområdena att uppmuntra kvinnor att delta i samhällslivet.
16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

MOTIVERING

De europeiska regionernas struktur

Det europeiska territoriet utmärks av stor variation: landsbygd, kuster, öar, bergsområden och kraftigt urbaniserade områden. De urbaniserade områdena kännetecknas av hög koncentration av städer och tätorter.

Den stora majoriteten av Europas befolkning bor i tätortsområden. Det är i Europas städer som de flesta tillgångarna skapas och det är städerna som utgör centrum för social och kulturell utveckling. Att människor lockas dit är ett tecken på det. Samtidigt koncentreras komplexa problem till städerna, som miljöförstöring, trafikstockningar, bostadsproblem, brottslighet och narkotikamissbruk, social utslagning, invandring och fattigdom. Merparten av de utmaningar som samhället ställs inför är koncentrerade till tätortsområden. Ett mål för EU:s politik, särskilt regionalpolitiken, måste därför vara att överbrygga de klyftor mellan områden som utvecklas i unionens städer.

EU:s behörighet

Enligt fördraget har EU inte befogenhet att föra en specifik EU-politik för städer, även om flera av EU:s politikområden har en direkt eller indirekt inverkan på städerna. Den urbana frågan hanteras därför med försiktighet inom regionalpolitiken, strukturfonderna och Sammanhållningsfonden.

Vissa länder menar att unionen inte bör hantera de problem som specifikt gäller städerna, men Europaparlamentet har alltid gått i bräschen för en stadspolitik på EU-nivå.

Efter utvidgningen är den regionala mångfalden så uttalad att effektivitet bara kan nås med diversifierade, områdesbaserade strategier där städernas särdrag vägs in. Detta kräver en bättre samordning av olika politikområden som innebär att den urbana dimensionen beaktas både övergripande och sektorsvist, liksom en tematiskt och rumsligt integrerad stadspolitik.

EU-program för urban utveckling

Inom regionalpolitiken finns två slags operativa åtgärder för den urbana dimensionen: direkta åtgärder inom gemenskapsinitiativet Urban och indirekta åtgärder inom övriga strukturfonder och Sammanhållningsfonden.

Urban och de övriga EU-programmen främjar fysisk återuppbyggnad och mänsklig utveckling i städerna.

Urban är ett av gemenskapens fyra initiativ som inrättades för budgetperioden 1994–1999 (Urban I) och som förlängdes för perioden 2000–2006 (Urban II) med syftet att stimulera tätortsområden i kris. Detta gemenskapsinitiativ finansieras genom ERUF (Europeiska regionala utvecklingsfonden). Urban II är ett småskaligt initiativ, eftersom det har tilldelats ett förhållandevis begränsat anslag på 739 miljoner euro. I de gamla medlemsstaterna fick

70 städer stöd genom detta initiativ, vilket motsvarar 2,2 miljoner invånare eller i genomsnitt 31 000 invånare per program.

Efter den reform av regionalpolitiken för perioden 2007–2013 som föreslagits av kommissionen försvinner Urban-programmet till följd av förenklingsarbetet och integreringen av politikområden. Programmets syfte kommer att integreras med regionalpolitikens tre mål. **Eftersom Urban-initiativet blev en framgång och uppskattat av medborgarna** bör kommissionens förslag till integrering göra det möjligt för städerna att dra största möjliga fördel av den föreslagna förenklingen. EU bör således se till att garantera fortsatt framgång för Urban-initiativet.

Andra kompletterande program som Urbact och Urban Audit är användbara och nödvändiga redskap för information och utbyte av uppgifter mellan europeiska städer. Urbact är ett nätverk för arbete och erfarenhetsutbyte mellan städer i EU med 20 000 invånare eller mer och för förvaltning av Urban I- och Urban II-programmet. Fler än 400 städer ingår i nätverket. Urban Audit är en statistisk databas över 258 medelstora och stora städer i EU-27.

Kommissionens lagstiftningsförslag för den framtida regionalpolitiken 2007–2013

I förslaget till rådets förordning om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF), Europeiska socialfonden (ESF) och strukturfonderna¹ erkänns vikten av den urbana dimensionen och framför allt de medelstora städernas bidrag till regional utveckling (skäl 13 och artikel 3.3). För första gången föreskrivs (skäl 41 och artiklarna 10.1 a och 36.4 c) att befogenheter skall delegeras till städernas myndigheter så att de kan utnyttja de medel för utvecklingsprioriteringar som rör städernas förnyelse (operativa program som finansieras genom ERUF, målen om konvergens och konkurrenskraft). Enligt artikel 25.3 i den allmänna förordningen skall medlemsstaterna lägga fram en strategisk referensram där de skall visa sambandet mellan europeiska, nationella och regionala prioriteringar och redovisa planerade åtgärder för städernas förnyelse. En sådan ram kan upprättas på nationell, regional eller lokal nivå, beroende på fond och mål (artiklarna 34 och 36.4 i förslaget till allmän förordning).

I artikel 8 i förslaget till förordning om ERUF² tas dessutom hänsyn till den urbana dimensionens regionala särdrag. Syftet är att hantera den starka koncentrationen av ekonomiska, miljömässiga och sociala problem i storstadsområden.

Enligt målet ”Konkurrenskraft och sysselsättning” skall de operativa programmen koncentrera stödet till regioner med de allvarligaste problemen, framför allt tätorts-, landsbygds- och fiskeområden på tillbakagång, enligt **artikel 4 i förslaget till förordning om Europeiska socialfonden**³.

Hädanefter skall de två prioriteringarna inom tillämpningsområdet **enligt artikel 2 i förslaget om inrättandet av Sammanhållningsfonden**⁴ vara miljö och transport, framför allt

¹ KOM(2004)0492.

² KOM(2004)0495.

³ KOM(2004)0493.

⁴ KOM(2004)0494.

stadstransporter, enligt artikel 2 i förslaget till rådets förordning om inrättandet av Sammanhållningsfonden.

De europeiska städerna och deras regioner

I förslaget om förordningarna för strukturfonderna och Sammanhållningsfonden för perioden 2007–2013 utgår kommissionen från att partnerskapsprincipen skall vara en av de vägledande principerna för sammanhållningspolitiken. Denna princip har förutsättningar att skapa ett varaktigt jämviktsförhållande mellan de olika nivåerna: kommissionen, medlemsstaterna, regionerna och de lokala myndigheterna.

I den nya sammanhållningspolitiken tas hänsyn till det faktum att tätortsområden betraktas som ekonomiska motorer och nyckelfaktorer för den regionala utveckling som genereras inom Europeiska unionen. Att mer än 80 procent av den ekonomiska verksamheten bedrivs i städer gör att lokala myndigheter blir centrala partner för regional utveckling och genomförandet av strategierna från Lissabon och Göteborg.

Utvecklingen av regioner och städer hänger klart samman. Städerna är nämligen inte isolerade inom ett område utan är en del av en region – tätortsområden och landsbygdsområden är ömsesidigt beroende. Dessa områden bildar tillsammans motorn för regionens ekonomi. Skillnaden mellan landsbygd och tätort är mycket uttalad i de tio nya länderna, och det är avgörande att hela territoriet utvecklas om en ekonomisk, social och regional sammanhållning skall kunna uppnås med hänsyn till historiska, kulturella, ekonomiska och regionala särdrag. Det är alltså avgörande att införliva staden med sin omgivning och samtidigt utveckla regionen i sin helhet. Behovet av att hantera frågan om städerna på EU-nivå är fundamentalt, eftersom en uteslutande nationell förvaltning sannolikt skulle orsaka obalans.

Jämförelse mellan städerna i EU med 15 respektive 27 medlemsstater

Mitt i EU-15 finns det som kallas femhörningen, en zon som förbinder London, Paris, Milano, Berlin och Hamburg med stor ekonomisk och befolkningsmässig koncentration (41 procent av befolkningen i EU-15 och 32 procent i de tio nya medlemsstaterna). Femhörningen står i vägen för begreppet regional sammanhållning enligt Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa och även för idén om polycentrisk utveckling. Polycentrisk utveckling är ett av huvudmålen i ESDP (programmet för regional utvecklingsplanering i europeiskt perspektiv) och anses vara en hållbar strategi som är att föredra framför den accentuering av motsättningen centrum–periferi som pågår i unionen.

De tio nya medlemsstaterna har vissa egenskaper gemensamt, men även skillnader som gör att två grupper kan urskiljas: Medelhavsöarna och de tidigare kommunistiska länderna (länderna inom det tidigare kommunistiska blocket kan särskiljas ytterligare från Östersjöområdet och från f.d. Jugoslavien).

I de nya medlemsstaterna finns inte så stora städer som Paris och London, men varje land har en större stad, huvudstaden, och flera städer av liknande storlek. Polen kan sägas vara en polycentrisk modell, eftersom det landet har flera större städer som fungerar som viktiga centrum.

Den andel av befolkningen som bor i tätortsområden är större än den andel som bor på landsbygden¹. Skillnaden beror åtminstone delvis på den gamla ryska socialistiska politiken där industrierna koncentrerades till tätortsområden, dit arbetarbefolkningen lockades.

Städernas befolkningstal har emellertid börjat gå ner under det senaste årtiondet, vilket har olika förklaringar: förorternas utveckling, industrins nedgång, framväxten av tjänstesektorn och det faktum att livet i städerna är mycket dyrare än på landsbygden och, i de baltiska ländernas fall, emigrationen till väst, framför allt Ryssland. Där är bruttoinkomsten per capita mycket lägre än i städerna i väst.

I motsats till de europeiska staterna i väst saknar de nya medlemsstaterna en verklig stadspolitik på nationell nivå – med undantag för Slovenien och Malta – och regional nivå – med undantag för Estland och Litauen. Detta betyder inte att det saknas en stadspolitik, utan att politiken drivs av lokala myndigheter.

Som i alla f.d. socialistiska länder har de lokala myndigheterna ett mycket stort ansvar för stadspolitik. De får bland annat självständigt utforma egna prioriteringar. Medan EU-15 kräver ökat ansvar för lokala myndigheter och stärkt partnerskap med den privata sektorn medger de f.d. socialistiska staterna att deras lokala myndigheter inte på egen hand lyckas hantera problemen med bristande samordning, kontroll och finansiering. Det är för övrigt etablerat att de nya medlemsstaternas lokala myndigheter tar hjälp av den privata sektorn för att lösa bristen på finansiering.

Olika studier visar att de tio nya medlemsstaterna ännu inte har tagit itu med problemen i städerna, särskilt sociala problem som geografisk segregation, brottslighet och bostadsbrist. Städerna lider också av nya företeelser som inte fanns på den socialistiska tiden, som arbetslöshet och bostadsbrist. När det gäller det senare bör EU dra fördel av tidigare erfarenheter i Västeuropas städer, framför allt i f.d. Östtyskland.

De urbana näten i de tio nya medlemsstaterna bör införlivas med hela EU-territoriets urbana system. Tillgängligheten till städerna inom regionerna liksom mellan städerna är avgörande för Europeiska unionens utveckling och framsteg.

¹ Andel av befolkningen som bor i tätortsområden: Malta 91 procent, Cypern 68,8 procent, Lettland 70 procent, Litauen 66 procent, Estland 67,5 procent, Tjeckien 63,6 procent, Ungern 64,9 procent, Polen 61,8 procent, Slovakien 56,2 procent, Slovenien mer än 50 procent.

23.6.2005

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN

till utskottet för regional utveckling

över tätortsdimensionen i samband med utvidgningen
(2004/2258(INI))

Föredragande: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou

FÖRSLAG

Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män uppmanar utskottet för regional utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet uppmanar de lokala myndigheterna att, eftersom de har både kvinnor och män bland sina anställda, garantera jämställdheten genom att se till att lika många kvinnor som män anställs på varje nivå inom tjänstehierarkin samt stadga om lika lön för lika arbete och se till att jämställdhet råder inom yrkesutbildningen och i fråga om tillsättandet av ansvarsfulla tjänster högre upp inom tjänstehierarkin.
2. Europaparlamentet anser att man i stadsplaneringen skall ta hänsyn till de europeiska städernas särpräglade demografiska och livskvalitetsrelaterade förhållanden genom att införa ett brett spektrum av politiska åtgärder och möjligheter i vilka medborgarna, framför allt ungdomar och kvinnor skall få medverka i syfte att skapa människovänliga städer när det gäller transport, ekonomisk verksamhet, miljö, planeringsarbete, socialpolitik, folkhälsa, migrationspolitik, social integration, bostadspolitik, bättre barn- och äldreomsorg, bättre säkerhet osv. samt uppmuntra till solidaritet mellan generationerna. Parlamentet anser att det vid utarbetandet av denna strategi systematiskt måste tas hänsyn till jämställdheten mellan könen.
3. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, de regionala och lokala myndigheterna, liksom företagen, arbetsmarknadsparterna och de icke-statliga organisationerna, att utöver infrastrukturfrågan även ägna särskild uppmärksamhet åt innovativa åtgärder för att ta itu med problemet med social utslagning av de mer utsatta delarna av befolkningen i storstäderna, i synnerhet mindre bemedlade, äldre och invandrare kvinnor och kvinnor från etniska minoriteter.
4. Europaparlamentet ber kommissionen att se nedanstående frågor som de viktigaste nya utmaningarna i stadsmiljö i fråga om jämställdhet och sociala aspekter i samband med

den utvidgning som nyligen skett och de som skall följa: att skapa möjligheter för missgynnade ungdomar i städerna samt för gatubarnen, att åtgärda fattigdomen, både den relativa och den absoluta, samt fattigdomen bland barn i stadsmiljö, att stöda framväxten av ett civilt samhälle, t.ex. i form av forum för närmiljöfrågor, att uppmuntra medborgarna till deltagande i styrelsen, framför allt genom digital demokrati.

5. Europaparlamentet uppmanar de lokala myndigheterna i stadsområdena att införa ett system för samråd med kvinnor om deras särskilda behov och prioriteringar samt att sedan, i sina planer för jämställdhet och vid organiserandet av samhällslivet, ta hänsyn till vad som framkommit vid detta samråd.
6. Europaparlamentet uppmanar de lokala myndigheterna i stadsområdena att i sitt budgetarbete ta hänsyn till kvinnors behov och införa ett system för hur ”jämställdhetsbudgeteringen” skall uppföljas, övervakas och utvärderas.
7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och de lokala myndigheterna att ta särskild hänsyn till problemet familjevåld, genom att verka till förmån för upplysningskampanjer om detta ämne och inrätta strukturer till stöd för kvinnor som blivit offer för familjevåld, för att på det sättet garantera att de får psykiskt stöd och följs upp.
8. Europaparlamentet uppmanar de lokala myndigheterna i stadsområdena att uppmuntra kvinnor att delta i samhällslivet.
9. Med tanke på att initiativet Urban II (2000–2006) lider mot sitt slut uppmanar Europaparlamentet kommissionen att, i synnerhet efter den senaste utvidgningen, ägna särskild uppmärksamhet åt kvinnornas intressen under den kommande perioden och på ett effektivt sätt försöka samordna sitt arbete med andra gemenskapsinitiativ för stadsplanering (till exempel Equal eller handlingsprogrammet för jämställdhet mellan kvinnor och män) samt att i prioriteringarna för det nya programmet införa riktlinjer för att främja jämställdhet och göra det lättare att kombinera arbete och familjeliv.
10. Europaparlamentet uppmanar de nationella, lokala och privata instanser som förvaltar programmen att främja utveckling av allmänna transportmedel som tar hänsyn till invånarnas behov av att dagligen kunna röra sig snabbt, säkert och på ett flexibelt sätt. Dessa åtgärder kommer i synnerhet att underlätta för kvinnor på grund av det betungande resande som förenande av arbete och familjeliv innebär.
11. Europaparlamentet uppmanar det europeiska nätverket för erfarenhetsutbyte (”URBACT”) att inom ramen för utbytet av goda rutiner och erfarenhet mellan städerna i Europa ägna särskild uppmärksamhet åt problemen i städerna i de nya medlemsstaterna med särskild tonvikt på en samhällsomfattande integrering av jämställdhetsperspektivet och främja samarbete med europeiska nätverk mellan städer, till exempel Eurocities, och internationella initiativ som FN-organet Habitat.
12. Europaparlamentet anser att stadsplaneringen bör inrikta sig på en attitydförändring så att man kan lösa problemen för romer i stadsmiljö (utslagning, dåliga bostäder, hälsorisker pga. föroreningar).

ÄRENDETS GÅNG

Titel	Tätortsdimensionen i samband med utvidningen
Förfarandenummer	2004/2258(INI)
Ansvarigt utskott	REGI
Rådgivande utskott Tillkännagivande i kammaren	FEMM 13.1.2005
Förstärkt samarbete	nej
Föredragande av yttrande Utnämning	Rodi Kratsa-Tsagaropoulou 25.1.2005
Behandling i utskott	26.5.2005 21.6.2005
Antagande av förslag	21.6.2005
Slutomröstning: resultat	för: 24 emot: 0 nedlagda röster: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Edit Bauer, Emine Bozkurt, Edite Estrela, Věra Flasarová, Claire Gibault, Lissy Gröner, Zita Gurmai, Anneli Jäätteenmäki, Lívia Járóka, Piia-Noora Kauppi, Urszula Krupa, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Doris Pack, Christa Prets, Teresa Riera Madurell, Raül Romeva i Rueda, Amalia Sartori, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Corien Wortmann-Kool, Anna Záborská
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Anna Hedh
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	María del Pilar Ayuso González

ÄRENDETS GÅNG

Titel	Den urbana dimensionen och utvidgningen	
Förfarandenummer	2004/2258(INI)	
Grund i arbetsordningen	art. 45	
Ansvarigt utskott Tillstånd: tillkännagivande i kammaren	REGI	13.1.2005
Rådgivande utskott Tillkännagivande i kammaren	FEMM	13.1.2005
Inget yttrande avges Beslut		
Förstärkt samarbete Tillkännagivande i kammaren		
Resolutionsförslag som återges i betänkandet		
Föredragande Utnämning	Jean Marie Beaupuy	19.1.2005
Tidigare föredragande		
Behandling i utskott	21.4.2005	15.6.2005
Antagande	13.9.2005	
Slutomröstning: resultat	för:	44
	emot:	1
	nedlagda röster:	0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Stavros Arnaoutakis, Jean Marie Beaupuy, Rolf Berend, Jana Bobošíková, Graham Booth, Bernadette Bourzai, Bairbre de Brún, Giovanni Claudio Fava, Gerardo Galeote Quecedo, Iratxe García Pérez, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Zita Gurmai, Marian Harkin, Konstantinos Hatzidakis, Jim Higgins, Alain Hutchinson, Carlos José Iturgaiz Angulo, Mieczysław Edmund Janowski, Gisela Kallenbach, Miloš Koterec, Constanze Angela Krehl, Jamila Madeira, Yiannakis Matsis, Mirosław Mikolášik, Francesco Musotto, Lambert van Nistelrooij, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Elisabeth Schroedter, Alyn Smith, Grażyna Staniszevska, Catherine Stihler, Margie Sudre, Kyriacos Triantaphyllides, Vladimír Železný	
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Mojca Drčar Murko, Richard Falbr, Riitta Myller, Mirosław Mariusz Piotrowski, Toomas Savi, László Surján, Thomas Ulmer, Paavo Väyrynen	
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)		
Ingivande – A6-nummer	21.9.2005	A6-0272/2005